

תת"ע 5055/10/20 - מדינת ישראל נגד שמואל ג'נאח

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5055-10-20 מדינת ישראל נ' שמואל ג'נאח
בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמואל ג'נאח

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

כללי:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, עבירה מיום 12.4.2020.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

ראיות המאשימה:

3. מטעם המאשימה העיד רס"מ עידן שוורץ, אשר אישר את נסיבות ביצוע העבירה כמפורט ב-ת/1 כדלקמן:
"כאשר אני עומד סטטי מחוץ לניידת סמויה ושכורה עומד רגלי, זיהיתי את הרכב הנ"ל שהגיע ממערב למזרח ברחוב יוליוס סימון, וכאשר הוא נוסע לכיוון שלי בנסיעה אטית ועד למצב שמתקרב אליי כמטר ממני וחולף אותי כאשר הוא מחזיק פלאפון שחור ביד ימין תוך כדי נסיעה. הוא ממשיך להחזיק את הטלפון ומצמיד אותו לאוזן ימין. מיד נסעתי אחרי הרכב הנ"ל ונצמדתי לחלון של הנהג שהוא היה עם נוסע נוסף. עדיין החזיק ביד ימין טלפון נייד. היה ניתן לראות את הטלפון בדיבור דרך חלון הרכב שהיה ללא מדבקות. קשר עין רציף. ראות יום טובה".

תגובת הנהג "זה מה שיש לך לעשות? אני בתפקיד שלי קובר אנשים עם קורונה, וזה מה שאתה עושה. ראית אותי וקפצת עליי ככה".

4. בחקירתו הנגדית העד עמד על גרסתו ושלל את טענת הנאשם, לפיה הוא (השוטר) עמד בכלל במקום אחר (בצמוד לגדר מתחם שדה-התעופה) והטיל את מימיו. כן שלל את טענת הנאשם, לפיה מיקום ביצוע העבירה הנטען, שונה לחלוטין.
5. לציין, שרישומיו של השוטר במעמד ביצוע העבירה היו מפורטים וכללו את העובדה, שהשוטר עמד סטטי מחוץ לרכב, זיהה את רכבו של הנאשם, שהתקרב אליו בנסיעה אטית, והבחין בו מחזיק בטלפון שחור ביד ימין, תוך כדי נסיעה, ובצמוד לאזנו הימנית. עוד ציין, כי הוא שמר על קשר עין רציף עם הנאשם, והראות הייתה טובה.
6. אציין, כי עדותו של השוטר עשתה עליי בסה"כ רושם אמין, והיא לא נסתרה, בוודאי שלא באופן מהותי.
7. יודגש, שבמסגרת חקירתו הנגדית, השוטר נשאל מדוע לא ציין את שמם של החיילים שהיו עמו ברכב, והשיב, שמדובר בחיילים בשירות סדיר, שלא הוסמכו לרשום דוחות או מזכרים, והוא היה זה, שראה את האירוע.

ראיות ההגנה

8. בביהמ"ש העיד הנאשם כדלקמן: "חזרנו ביחד ממעגן שביט אני וחברי, חסן זקור... בעיקול שסימנתי בתמונה עמד אוטו חשוף אזרחי, ואיש מדים עם הגב אלינו לכיוון הגדר. כשהתקרבנו יותר, זיהיתי עוד שני חיילים במושב האחורי של הרכב. האיש היה עסוק באותו זמן להטיל את מימיו על הגדר. לא היה אף אחד ליד הגדר שהוא דיבר עמו או פגש אותו. האיש פנה לכיווננו. המרחק בינו לביני לא היה מטר כי אם שישה מטרים, בין הגדר לכביש. גם הרכב היה בינינו. נופפתי לו לשלום. לא זיהיתי אותו כשוטר. הייתי בטוח שמדובר באיש ביטחון משדה התעופה. המשכנו לנסוע לצומת קריית אתא ומול תחנת דלק אלון, השוטר צפצף לנו מאחורה. עצרתי בצד ימין. השוטר עצר אחריי ולא היה לצדי. באוטו שלי אין מדבקות. בדרך כן דיברתי בנייד, ומהיציאה לנמל עד העיקול. השיחה הייתה רק באמצעות הדיבורית ברכב, השיחה אוטומטית נכנסת לדיבורית. הטלפון היה אצל חסן זקור ביד. לא נגעתי בו. הוא חייג כשאנחנו יצאנו מהנמל, כי שכחנו לדבר עם עוזי. הוא חייג. אני זוכר באיזו יד הוא החזיק את הטלפון. אני שמאלי. אני לא ימני. הטלפון שלי היה לידינו. בין המושבים. הטלפון לא היה ביד. הוא היה בין המושבים..."
9. עדותו של הנאשם, אף היא, לא נסתרה במסגרת חקירתו הנגדית. הוא עמד על גרסתו, ולא מצאתי בה סתירות מהותיות.
10. עדותו של הנאשם מתיישבת גם עם עדותו של עד-ההגנה, מר חסן זקור: "... יצאנו מהנמל של קישון. היינו אני ושמוליק ועוזי בשיחת וועידה. הוא היה הנהג. דיברנו בדיבורית. יצאנו מקישון. בסיבוב איפה שהמטוסים היה אדם משתי בגדר. פתאום ראינו אותו ושמוליק עושה לו ככה (עשה לו שלום) ועברנו. אחרי קילומטר וחצי בתחנת דלק הוא בא אחרינו ואומר לנו לעצור. הוא אומר לו שדיבר בטלפון, אבל אנחנו דיברנו בדיבורית שיחת וועידה שלושתנו. לשאלת ביהמ"ש, איפה הטלפון עצמו היה, אני משיב שהוא היה למטה באוטו. בתוך האוטו. הטלפון היה ליד הגיר שמה. לא זוכר איפה. אני חייגתי את השיחה. אני יודע את

מספר הטלפון של עוזי. מהטלפון שלו התקשרתי לעוזי. הוא היה באנשי הקשר שלו."

11. גם עדותו של עד-ההגנה לא נסתרה, והוא עמד עליה במסגרת חקירתו הנגדית. כאמור, גרסתו של עד-ההגנה מתיישבת עם גרסתו של הנאשם.
12. הסתירה היחידה בין גרסת הנאשם לעד ההגנה, נוגעת לעובדה, שהנאשם מסר בעדותו, שלא כפר בביצוע העבירה בפני השוטר, מאחר שהעדיף לשתוק, בעוד שעד ההגנה ציין, כי הנאשם הכחיש את ביצוע העבירה.
13. הגם שבאופן כללי אני מעדיף את גרסתו של השוטר על פני גרסת הנאשם והעד מטעמו, לא מדובר בהעדפה מובהקת, שיש בה כדי לבסס הרשעה מעבר לספק סביר.
14. בנוסף, יש לאי-רישום שמם של החיילים שנכחו עם השוטר בניידת ובמחסום בזמן האירוע, כדי להוות מחדל-חקירה משמעותי, שמנע מהנאשם לזמנם לעדות.

בהקשר זה ראו דבריו של כב' הש' בן יוסף בעפ"ת (תל-אביב-יפו) 34653-04-13 **דרור בר נ' מדינת ישראל:** "הנני סובר שיש חשיבות לעניין גם מבחינה חינוכית. התראותי שוב ושוב שבסיטואציה, בעיקר בסיטואציה של עדות מול עדות כאשר יש עד נוסף שהלה ירשום דו"ח אפילו לא ראה, גם אם לא יצורף כעד תביעה, הינו דבר שחובה לעשות, לא הועילו. צריך אפוא לחנך את השוטרים שינהגו כמצוותו של ביהמ"ש העליון כבר עם קום המדינה.

חוסר ברישום של שוטרים שצריכים לרשום את שהם רואים או שומעים בעניין פעוט של ברירת משפט מביא אותם ללמוד שאין חובה לרשום כל דבר בחקירה או באירוע גם בעניינים חשובים יותר, כבדים יותר והעלמת עין בהתעלמות מהצורך לקיים חקירה ראויה ולהסתפק בראיה מספקת שלעולם איננה מספקת בנסיבות כבמקרה שלנו, עלולה להביא לעיוותי דין שמהם יש להיזהר. הנה המשטרה הייתה ערה לדבר, בטופס שעליו נרשמים הדו"חות ונמסר ביד לעבריין התעבורתי, טופס 4243 יש מקום המיועד לרשום את פרטיהם של העדים, אי רישום העדים יוצר באופן מובנה פגם שיכול להביא לעיוות דין, כאמור. התעלמות השוטרים מן הרישום של פרטי העדים אינה ראויה ויש לתקנה."

לסיכום:

15. לאור כל האמור לעיל, אני סבור שהמאשימה לא הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לספק סביר. בהתאם, אני מורה על זיכוי של הנאשם מהעבירה המיוחסת לו, וזאת מחמת הספק.

16. על מנת לחסוך לנאשם הגעה נוספת לביהמ"ש, הכרעת הדין ניתנת בהיעדר הצדדים, והדיון הקבוע ליום 12.5.2021, מבוטל בזאת.

17. המזכירות תעדכן את הצדדים ותוודא עם הנאשם, שהוא אכן קיבל את הכרעת הדין.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"א, 10 מאי 2021, במעמד הצדדים